

„словенъ Богъ, хотяй веѣмъ челоуѣкомъ спастися и въ разумъ истинный прїити, и яко не остави насъ до конца въ тмѣ невѣдѣнія, но посѣти насъ и *воздвиге ошъ рода нашего* такового учителя, иже просвѣти языкъ нашъ, во еже ходити намъ въ свѣтъ заповѣдей божїихъ.“

За покрѣстванье-то на Бориса въ тази лѣтопись се намира едно свидѣтелство съвсѣмъ отлично отъ извѣстни-тъ до сега свидѣтелства за този предметъ. Борисъ, разказва се въ нежъ, завързалъ съюзъ съ Византїйска-та имперїя и далъ ѣ *великую помощь* противъ Сарацини-тъ и противъ отметника Оома, който се былъ възбунтовалъ противъ Императорска-та власть въ Арменїя. „Борисъ самъ поиде съ воинствомъ своимъ у велику Арменїю, веѣхъ Сарациновъ изсѣче и прогна, и Оому жива ухвати и муками погуби, и съ великою Славою въ Цариградъ прїиде и честно отъ царици (Феодоры, майка-та на младїи още тогава Императоръ Михаилъ III) прїялъ. Въ то время бѣ Кириллъ святой учитель Словенскїи въ училищѣ уча ся съ сестриничемъ Михаила, царя сына Феофилова И тако Кириллъ, святой пребывая въ царскихъ полатахъ, въ то время прїиде въ Цариградъ Богарисъ съ воинствомъ отъ Арменїи. Изыде же царь въ срѣтенїе его, изыде заедно и Кириллъ, и нача Кириллъ говорити по Болгарски съ Болгарами, сказовати имъ отъ святое писанїе; и когда чуха Болгаре по своему языку, зѣло умилиша ся и крестѣхъся 53 тысящи, а прочїи бяху крещени Глаголетъ Евѣимїи святыи патріархъ Терновскїи (*лѣтопись Терновскїи*): по возвращенїи отъ Арменїи Борисъ царь Болгарскїи прїя святое крещенїе; самъ Михаилъ кесарь воспреемникъ ему бысть, и даде ему имя Михаилъ, именемъ своимъ, и 53 тысящъ войска его крестися, тамо сущи и Кириллъ философъ.“ —

За изнамѣрванье-то на Славенски-тъ писмена и за